Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JULIANE KOKOTT
της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [1]

Υπόθεση C-217/17 P

Mast-Jägermeister SE
κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

«Αίτηση αναιρέσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 – Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα – Αίτηση καταχωρίσεως – Άρνηση χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως – Αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος – Ευκρίνεια της αναπαραστάσεως»

I. Εισαγωγή

1. Θα ήταν αναμενόμενο, λόγω του ήδη μεγάλου αριθμού διαδικασιών καταχωρίσεων σημάτων της Ένωσης, τα αρμόδια δικαστήρια να έχουν εξετάσει διεξοδικώς την πλειονότητα των ζητημάτων που αφορούν αιτήσεις καταχωρίσεως δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως, η οποία αφορά το δίκαιο περί σχεδίων και υποδειγμάτων, εγείρει ωστόσο ένα σύνολο ζητημάτων σχετικά με τη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως και τη συνακόλουθη προτεραιότητα για τα οποία μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί ελάχιστες αποφάσεις.

2. Αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως είναι οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την υποβολή αιτήσεως καταχωρίσεως σχεδίου ή υποδείγματος, προκειμένου το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) να χορηγήσει ημερομηνία καταθέσεως. Ενώ η αναιρεσείουσα Mast-Jägermeister θεωρεί δικαιολογημένες μόνον ορισμένες απαιτήσεις τεχνικής φύσεως όσον αφορά την απεικόνιση του σχεδίου ή υποδείγματος, το EUIPO και το Γενικό Δικαστήριο απαιτούν την έλλειψη οποιασδήποτε ασάφειας και ως προς το περιεχόμενό της.

II. Το νομικό πλαίσιο

Α. Διεθνές δίκαιο

3. Το άρθρο 4, τμήμα Α, της Συμβάσεως των Παρισίων [2] ρυθμίζει το δικαίωμα προτεραιότητας που απορρέει από την κατάθεση αιτήσεως για την προστασία δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.

«Α. [Εθνική κατάθεση]

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

2 Η Σύμβαση περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1883, αναθεωρήθηκε για τελευταία φορά στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 (*Recueil des traités des Nations Unies*, τόμος 828, αριθ. 11851, σ. 305, στο εξής: Σύμβαση των Παρισίων).

1. Ο κανονικώς ενεργήσας την κατάθεσιν αιτήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας, υποδείγματος χρησιμότητος, βιομηχανικού σχεδίου ή υποδείγματος βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος εις μίαν των Χωρών της Ενώσεως ή ο δικαιοδόχος αυτού, θα απολαύη προς ενέργειαν της καταθέσεως εις τα άλλας Χώρας του δικαιώματος προτεραιότητος κατά την διάρκειαν των κατωτέρω καθοριζομένων προθεσμιών.

2. Αναγνωρίζεται ως δημιουργούσα δικαίωμα προτεραιότητος πάσα κατάθεσις ισχύουσα ως κανονική εθνική τοιαύτη, συμφώνως προς την εσωτερικήν νομοθεσίαν εκάστης των χωρών της Ενώσεως ή προς τα διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις τας συναφθείσας μεταξύ των Χωρών της Ενώσεως.

3. Ως κανονική εθνική κατάθεσις δέον να νοήται πάσα κατάθεσις, η οποία αρκεί να συνιστά την χρονολογίαν, καθ' ην κατετέθη η αίτησις εις την εν λόγω Χώραν, οιαδήποτε και αν είναι η μεταγενεστέρα τύχη της τοιαύτης αιτήσεως.»

Β. Δίκαιο της Ένωσης περί σχεδίων και υποδειγμάτων

4. Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα ορίζει[3] ως «σχέδιο ή υπόδειγμα» την «εικόνα την οποία παρουσιάζει το σύνολο ή μέρος ενός προϊόντος η οποία προκύπτει από τα χαρακτηριστικά του, και ιδίως από τη γραμμή, το περίγραμμα, το χρώμα, το σχήμα, την υφή ή/και τα υλικά του ίδιου του προϊόντος ή/και της διακόσμησης που φέρει».

5. Το άρθρο 36 του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα προβλέπει τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί η αίτηση καταχωρίσεως σχεδίου ή υποδείγματος:

«1 Η αίτηση για καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να περιλαμβάνει:

[…]

γ) αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή. […]

2. Επιπλέον, η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει μνεία των προϊόντων στο οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοσθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα.

3. […]

4. […]

5. Η αίτηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό.

6. […]»

6. Το άρθρο 38 ορίζει την έννοια της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση σχεδίου ή υποδείγματος:

«Ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος είναι η ημερομηνία κατά την οποία τα έγγραφα που περιέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 κατατίθενται στο [EUIPO] […].»

7. Το άρθρο 41, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα αντιστοιχεί κατ' ουσίαν στο άρθρο 4, τμήμα Α, της Συμβάσεως των Παρισίων.

3 Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

8. Η εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων καταθέσεως των αιτήσεων αποτελεί το αντικείμενο του άρθρου 45 του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα:

«1. Το [EUIPO] εξετάζει αν η αίτηση πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 προκειμένου να του χορηγήσει ημερομηνία κατάθεσης.

2. Το [EUIPO] εξετάζει:

α) εάν η αίτηση πληροί τις άλλες προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 36 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 […],

β) εάν η αίτηση πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό για την εφαρμογή των άρθρων 36 και 37,

γ) εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 77 παράγραφος 2,

δ) σε περίπτωση διεκδίκησης προτεραιότητας, εάν πληρούνται οι σχετικές απαιτήσεις.

3. Οι προϋποθέσεις για την εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων κατάθεσης ορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό.»

9. Το άρθρο 46 του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα απαριθμεί τα θεραπεύσιμα ελαττώματα:

«1. Όταν, κατά τη διενέργεια της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 45, το [EUIPO] διαπιστώνει ελαττώματα που είναι δυνατόν να διορθωθούν, τότε καλεί τον αιτούντα να τα θεραπεύσει εντός της καθορισμένης προθεσμίας.

2. Αν τα ελαττώματα αφορούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 36 παράγραφος 1 και ο αιτών συμμορφωθεί με την πρόσκληση του [EUIPO] εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το [EUIPO] θεωρεί ως ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης την ημερομηνία κατά την οποία θεραπεύθηκαν τα ελαττώματα. Εάν τα ελαττώματα δεν θεραπευτούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

3. Αν τα ελαττώματα αφορούν τις προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής των τελών, που αναφέρονται στο άρθρο 45 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ) και ο αιτών συμμορφωθεί με την πρόσκληση του [EUIPO] εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το [EUIPO] χορηγεί ως ημερομηνία κατάθεσης την ημερομηνία κατά την οποία είχε κατατεθεί αρχικά η αίτηση. Αν τα ελαττώματα ή η μη καταβολή του τέλους δεν θεραπευθούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το [EUIPO] απορρίπτει την αίτηση.

4. Αν τα ελαττώματα αφορούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο δ), και ο αιτών δεν τα θεραπεύσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας, απόλλυται το δικαίωμα προτεραιότητας για την αίτηση.»

10. Το άρθρο 47 του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα καθορίζει τους λόγους απορρίψεως των αιτήσεων καταχωρίσεως:

«1. Εάν το [EUIPO], κατά τη διενέργεια της εξέτασης δυνάμει του άρθρου 45, διαπιστώσει ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητείται προστασία:

α) δεν ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 3 στοιχείο α), ή

β) αντιβαίνει στη δημόσια τάξη ή στα χρηστά ήθη,

απορρίπτει την αίτηση.

2. Η αίτηση δεν απορρίπτεται προτού δοθεί στον αιτούντα η δυνατότητα να αποσύρει ή να τροποποιήσει την αίτηση ή να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.»

11. Το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού[4] παρέχει διευκρινίσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος:

«1. Η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος έγκειται σε μαυρόασπρη ή έγχρωμη γραφική ή φωτογραφική αναπαραγωγή του σχεδίου ή υποδείγματος. Πληροί δε τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[…]

ε) το σχέδιο ή υπόδειγμα αναπαράγεται σε ουδέτερο φόντο και δεν τροποποιείται με μελάνι ή διορθωτικό υγρό. Η ποιότητα του σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να καθιστά εφικτή, αφενός, την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία και, αφετέρου, τη σμίκρυνση ή τη μεγέθυνσή του σε σχήμα με μέγιστες διαστάσεις 8 x 16 εκατοστά ανά όψη, προς εγγραφή στο μητρώο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων […]».

12. Το άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού προβλέπει περαιτέρω διατάξεις σχετικά με την εξέταση των όρων χορηγήσεως ημερομηνίας καταθέσεως και των τυπικών προϋποθέσεων:

«1. Το [EUIPO] ενημερώνει τον αιτούντα ότι δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί ημερομηνία κατάθεσης, εάν η αίτηση δεν περιλαμβάνει:

α) […]

β) […]

γ) αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία δ) και ε) ή, όπου ενδείκνυται, ένα δείγμα.

2. Αν οι ελλείψεις που εκτίθενται στην παράγραφο 1 θεραπευτούν εντός διμήνου από την παραλαβή της ειδοποίησης, ως ημερομηνία κατάθεσης ισχύει η ημερομηνία θεραπείας όλων των ελλείψεων.

Εάν οι ελλείψεις δεν συμπληρωθούν εμπρόθεσμα, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Τυχόν καταβληθέντα τέλη επιστρέφονται.»

III. Ιστορικό της διαφοράς

13. Στις 17 Απριλίου 2015 η Mast-Jägermeister SE υπέβαλε στο EUIPO αιτήσεις καταχωρίσεως των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα. Για τον σκοπό αυτόν κατέθεσε απεικονίσεις κυπέλλων και των γνωστών φιαλών του οινοπνευματώδεις ποτού που παράγει. Οι εν λόγω απεικονίσεις δεν αναπαράγονται στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, διότι χαρακτηρίστηκαν «εμπιστευτικές».

14. Τα προϊόντα για τα οποία υποβλήθηκαν οι αιτήσεις καταχωρίσεως είναι «κύπελλα», τα οποία υπάγονται στην κλάση 07.01 υπό την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί.

4 Κανονισμός (ΕΚ) 2245/2002 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 6/2002 (ΕΕ 2002, L 341, σ. 28).

15. Μεταξύ της 17ης Απριλίου και της 31ης Αυγούστου 2015, ο εξεταστής του EUIPO ήλθε επανειλημμένως σε επικοινωνία με τη Mast-Jägermeister και συνέταξε συνολικά τέσσερις εκθέσεις εξετάσεως, όλες δε κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος δεν ήταν επαρκώς ευκρινής λόγω της απεικονίσεως των φιαλών.

16. Επειδή η Mast-Jägermeister δεν έλαβε υπόψη τις ανωτέρω επισημάνσεις, ο εξεταστής διαπίστωσε με απόφαση της 31ης Αυγούστου 2015 ότι η Mast-Jägermeister δεν είχε θεραπεύσει τις ελλείψεις των αιτήσεων καταχωρίσεως, διότι η ίδια δεν συμφωνούσε με την έκθεση εξετάσεως. Ο εξεταστής έκρινε, σύμφωνα με το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα και με το άρθρο 10, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, ότι οι επίδικες αιτήσεις καταχωρίσεως σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν ήσαν δυνατόν να θεωρηθούν ως αιτήσεις καταχωρίσεως σχεδίων ή υποδειγμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως.

17. Κατόπιν προσφυγής που άσκησε η Mast-Jägermeister, το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO επιβεβαίωσε με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2015 το συμπέρασμα ότι τα δύο επίδικα σχέδια ή υποδείγματα δεν καθιστούσαν δυνατόν να διαπιστωθεί εάν η προστασία εζητείτο για το κύπελλο, για τη φιάλη ή για συνδυασμό των δύο προϊόντων.

18. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Mast-Jägermeister με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2017 [5].

IV. Αιτήματα

19. Με δικόγραφο της 21ης Απριλίου 2017, το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Απριλίου 2016, η Mast-Jägermeister άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και ζητεί από το Δικαστήριο,

1) να αναιρέσει την απόφαση T-16/16 του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2017 στο σύνολό της και

2) αν η αίτηση αναιρέσεως κριθεί βάσιμη, να γίνει δεκτό το πρώτο και το τρίτο αίτημα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως.

20. Το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

2) να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

21. Η Mast-Jägermeister SE και το EUIPO κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις και ανέπτυξαν προφορικώς τις απόψεις τους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 7ης Φεβρουαρίου 2018.

V. Σκεπτικό

22. Η υπό κρίση διαφορά ανακύπτει διότι η επίδικη αίτηση καταχωρίσεως απεικονίζει ένα κύπελλο μαζί με άλλα αντικείμενα, και συγκεκριμένα με φιάλες, οι οποίες δεν πρέπει να αποτελούν αντικείμενο του σχεδίου ή υποδείγματος, καθώς το σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου ζητείται η προστασία αφορά μόνο το κύπελλο.

5 Απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2017, Mast-Jägermeister κατά EUIPO (Κύπελλα) (T-16/16, EU:T:2017:68).

23. Τόσο τα τμήματα του EUIPO όσο και το Γενικό Δικαστήριο εκτιμούν ότι η συγκεκριμένη αναπαράσταση αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα. Αυτό όμως δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας. Πρέπει αντιθέτως να διευκρινιστεί αν το είδος αυτό αναπαραστάσεως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι αιτήσεις καταχωρίσεως και αν, κατά συνέπεια, το EUIPO θα έπρεπε να είχε αναγνωρίσει την ημερομηνία καταθέσεως ως ημέρα καταχωρίσεως της αιτήσεως.

24. Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό με βάση τις κρίσιμες διατάξεις του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα, θα εξετάσω πρώτα τους ισχυρισμούς της Mast-Jägermeister σχετικά με το γράμμα και τις νομοπαρασκευαστικές εργασίες του εν λόγω κανονισμού, έπειτα τις διατάξεις περί θεραπείας τυχόν ελαττωμάτων και την παραπομπή του άρθρου 36, παράγραφος 5, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα στον εκτελεστικό κανονισμό, τη λειτουργία που επιτελεί η ημέρα καταχωρίσεως της αιτήσεως για την απόκτηση προτεραιότητας, καθώς και τον σκοπό της αναπαραστάσεως του σχεδίου ή υποδείγματος στο πλαίσιο της αιτήσεως καταχωρίσεως. Τέλος θα ασχοληθώ με τις αιτιάσεις της Mast-Jägermeister ως προς το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τις εξετάσεις που πρέπει να διενεργούνται από το EUIPO και την ευκρίνεια της απεικονίσεως του σχεδίου ή υποδείγματος στην αίτηση καταχωρίσεως.

– Επί των κρίσιμων διατάξεων

25. Κατά το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα, η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση σχεδίου ή υποδείγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ημερομηνία κατά την οποία τα έγγραφα που περιέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 36, παράγραφος 1,του εν λόγω κανονισμού κατατίθενται στο EUIPO. Οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνουν ιδίως αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή (στοιχείο γ′).

26. Ο εκτελεστικός κανονισμός ορίζει ειδικώς στο άρθρο 10, παράγραφος 1, ότι δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως, εάν η αίτηση δεν περιλαμβάνει αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία δ′ και ε′. Μεταξύ άλλων, κατά το στοιχείο ε′, το σχέδιο ή υπόδειγμα αναπαράγεται σε ουδέτερο φόντο και δεν τροποποιείται με μελάνι ή διορθωτικό υγρό. Η ποιότητα επίσης του σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να καθιστά εφικτή την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία και συγχρόνως πρέπει να είναι δυνατή η σμίκρυνση ή μεγέθυνσή του προκειμένου να προσαρμόζεται στις διαστάσεις του μητρώου.

27. Τόσο το EUIPO όσο και το Γενικό Δικαστήριο φρονούν ότι η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος στην αίτηση καταχωρίσεως της Mast-Jägermeister δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 36, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ιδίως στις σκέψεις 44 έως 46 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι η αναπαράσταση του κυπέλλου για το οποίο ζητείται προστασία μαζί με μία φιάλη δεν καθιστά επαρκώς ευκρινές το προστατευόμενο αντικείμενο κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του εκτελεστικού κανονισμού. Δεδομένου ότι η Mast-Jägermeister δεν διόρθωσε εμπροθέσμως την απεικόνιση, δεν μπορεί να χορηγηθεί ημερομηνία καταχωρίσεως.

28. Η Mast-Jägermeister υποστηρίζει ότι η ανωτέρω διαπίστωση ενέχει παράβαση των άρθρων 45 και 46, σε συνδυασμό με τα άρθρα 36 και 38, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα. Συναφώς δεν βάλλει (κυρίως) κατά της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, αλλά αντιθέτως αμφισβητεί γενικώς το γεγονός ότι η αίτηση καταχωρίσεως εξαρτάται από την απολύτως ευκρινή αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος. Εν προκειμένω, τίθεται το νομικό ζήτημα αν το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του εκτελεστικού κανονισμού διαλαμβάνουν απλά τεχνικές απαιτήσεις όσον αφορά την αναπαράσταση ή και κανόνες για το περιεχόμενο αυτής.

– Επί του γράμματος και επί των νομοπαρασκευαστικών εργασιών

29. Η Mast-Jägermeister υποστηρίζει μεταξύ άλλων την άποψη ότι για τη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως αρκεί η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος να πληροί τις τεχνικές απαιτήσεις. Τούτο προκύπτει από την πρόταση της Επιτροπής, η οποία οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα[6] καθώς και από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του εκτελεστικού κανονισμού.

30. Υπέρ του επιχειρήματος αυτού πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή τόσο στην πρότασή της όσο και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του εκτελεστικού κανονισμού επικεντρώνεται στην ποιότητα των τεχνικών χαρακτηριστικών της αναπαραστάσεως. Ειδικότερα, απαγορεύονται οι διορθώσεις και η απεικόνιση πρέπει να καθιστά δυνατή τη σμίκρυνση ή μεγέθυνσή της ώστε να προσαρμόζεται σε σχήμα με συγκεκριμένες διαστάσεις.

31. Εξάλλου, το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα δίνει εκ πρώτης όψεως έμφαση στις τεχνικές λεπτομέρειες της απεικονίσεως του σχεδίου ή υποδείγματος. Η συγκεκριμένη διάταξη απαιτεί «αναπαράσταση σχεδίου ή υποδείγματος *κατάλληλη για αναπαραγωγή*».

32. Εντούτοις, όπως προκύπτει από προσεκτικότερη ανάγνωση, η επιχειρηματολογία της Mast-Jägermeister δεν πείθει. Διότι, πέραν των τεχνικών απαιτήσεων τις οποίες πρέπει να πληροί η «αναπαράσταση […] κατάλληλη για αναπαραγωγή», ο όρος «αναπαράσταση» περιλαμβάνει και την έννοια της ευκρινούς παρουσιάσεως του σχεδίου ή υποδείγματος όσον αφορά το περιεχόμενό του.

33. Αντιθέτως, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, δεύτερη περίοδος, του εκτελεστικού κανονισμού δεν εισάγει πρόσθετες απαιτήσεις, αλλά προσδιορίζει επακριβώς μόνον το στοιχείο αυτό, καθώς η διάταξη αυτή απαιτεί η ποιότητα «να καθιστά εφικτή […] την ευκρινή παρουσίαση όλων των λεπτομερειών του αντικειμένου για το οποίο ζητείται προστασία […]».

34. Επομένως, το γράμμα του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα, λαμβανομένου υπόψη και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, δεύτερη περίοδος, του εκτελεστικού κανονισμού, μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος στην αίτηση καταχωρίσεως πρέπει όχι μόνον να πληροί συγκεκριμένες τεχνικές απαιτήσεις, αλλά να είναι απολύτως ευκρινής και ως προς το περιεχόμενό της.

– Επί του άρθρο 36, παράγραφος 5, του άρθρου 45, παράγραφος 2, στοιχείο α′, και του άρθρου 46, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα

35. Η Mast-Jägermeister υποστηρίζει εντούτοις ότι η παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, δεύτερη περίοδος, του εκτελεστικού κανονισμού μπορεί να θεραπευθεί χωρίς μεταβολή της ημερομηνίας καταθέσεως βάσει του άρθρου 46, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα. Ο εν λόγω ισχυρισμός στηρίζεται στο γεγονός ότι, κατά το άρθρο 36, παράγραφος 5, ο εκτελεστικός κανονισμός εφαρμόζεται επί της αιτήσεως καταχωρίσεως, τυχόν δε παράβαση των προϋποθέσεών του εμπίπτει επομένως στον κατά το άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο α′, έλεγχο κα μπορεί να θεραπευθεί δυνάμει του άρθρου 46, παράγραφος 3.

36. Εντούτοις, όπως διευκρινίστηκε ανωτέρω, το άρθρο 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα –ανεξαρτήτως τυχόν αυτοτελούς παραβάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, δεύτερη περίοδος, του εκτελεστικού κανονισμού–, μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος πρέπει να είναι απολύτως ευκρινής

6 Η Mast-Jägermeister αναφέρεται στο έγγραφο COM/93/342 τελικό, σ. 30.

ως προς το περιεχόμενό της. Τυχόν παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 46, παράγραφος 2, πράγμα που σημαίνει ότι μόνο με τη θεραπεία του σχετικού ελαττώματος μπορεί να χορηγηθεί ημερομηνία καταθέσεως.

37. Ο συγκεκριμένος ισχυρισμός της Mast-Jägermeister δεν κλονίζει επομένως το συμπέρασμα που συνάγεται από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα.

– Επί της λειτουργίας που επιτελεί η ημερομηνία καταχωρίσεως

38. Η Mast-Jägermeister επικαλείται εντούτοις κατά της μέχρι τούδε αναπτυχθείσας ερμηνείας του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ιδίως την ειδική λειτουργία της ημερομηνίας καταθέσεως, για την επιτέλεση της οποίας δεν είναι αναγκαία η εξέταση του περιεχομένου. Τελικά, δεν με πείθει όμως ούτε και αυτός ο ισχυρισμός.

39. Είναι αλήθές ότι η αίτηση καταχωρίσεως ενός σχεδίου ή υποδείγματος παράγει αφ' εαυτής έννομες συνέπειες. Η Mast-Jägermeister τονίζει ιδίως το συνδεόμενο με την αίτηση καταθέσεως δικαίωμα προτεραιότητας, το οποίο μπορεί να επικαλεσθεί ο αιτών *σε άλλες έννομες τάξεις* σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συμβάσεως των Παρισίων[7]. Αντιστρόφως, το άρθρο 41 του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα αναγνωρίζει το αποτέλεσμα αυτό αυτή εντός της Ένωσης όσον αφορά την αίτηση καταχωρίσεως στα συμβαλλόμενα κράτη της Συμβάσεως των Παρισίων.

40. Η προτεραιότητα αυτή θεμελιώνεται ήδη με την αίτηση καταχωρίσεως, χωρίς να επιβάλλεται να ακολουθήσει καταχώριση του σχεδίου ή υποδείγματος. Στο άρθρο 4, τμήμα Α, παράγραφος 3, της Συμβάσεως των Παρισίων τούτο εκφράζεται εναργώς με τη διατύπωση «οιαδήποτε και αν είναι η μεταγενεστέρα τύχη της τοιαύτης αιτήσεως» η οποία, πανομοιότυπη, απαντά και στο άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα[8].

41. Από τα ανωτέρω η Mast-Jägermeister συνάγει ότι η ημερομηνία καταθέσεως θα πρέπει ήδη να αναγνωρίζεται κατόπιν πολύ επιφανειακής εξετάσεως, ενώ μια πλέον εκτεταμένη εξέταση του περιεχομένου απαιτείται μόνο στο πλαίσιο της καταχωρίσεως.

42. Ο εν λόγω ισχυρισμός είναι μεν σε σχέση προς την εκκρεμή ενώπιον του Δικαστηρίου δίκη νέος, εντούτοις είναι παραδεκτός, διότι δεν μεταβάλλει το αντικείμενο της δίκης, αλλά διευρύνει μόνον την επιχειρηματολογία σε σχέση με τη ζητούμενη ερμηνεία του άρθρου 38 και του άρθρου 36, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα[9].

43. Πράγματι, η χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως βάσει του άρθρου 38 του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα δεν προϋποθέτει ότι η αίτηση καταχωρίσεως σχεδίου ή δείγματος πρέπει να πληροί όλες τις απαιτήσεις για την καταχώρισή του. Και τούτο διότι το άρθρο 38 παραπέμπει αποκλειστικά στο άρθρο 36, παράγραφος 1, και όχι στο σύνολο των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί η καταχώριση. Το άρθρο 46, παράγραφος 3, επιτρέπει ως εκ τούτου την εκ των υστέρων θεραπεία συγκεκριμένων ελαττωμάτων της αιτήσεως καταχωρίσεως, χωρίς να αμφισβητεί την ημερομηνία καταχωρίσεως.

7 Για την ισχύ της Συμβάσεως των Παρισίων στο δίκαιο της Ένωσης, βλ. απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, Bericap Záródástechnikai (C-180/11, EU:C:2012:717, σκέψεις 67 έως 70).

8 Βλ., όσον αφορά το δικαίωμα επί σημάτων, απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2014, Think Schuhwerk κατά ΓΕΑΑ – Müller (VOODOO) (T-50/13, EU:T:2014:967, σκέψη 59).

9 Αποφάσεις της 10ης Απριλίου 2014, Areva κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-247/11 P και C-253/11 P, EU:C:2014:257, σκέψη 114), και της 16ης Νοεμβρίου 2017, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik κατά Επιτροπής (C-250/16 P, EU:C:2017:871, σκέψη 29). Βλ., υπό την έννοια αυτή, και αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 1982, Amylum κατά Συμβουλίου (108/81, EU:C:1982:322, σκέψη 25), της 22ας Νοεμβρίου 2001, Niederlande κατά Συμβουλίου (C-301/97, EU:C:2001:621, σκέψη 169), της 26ης Απριλίου 2007, Alcon κατά ΓΕΑΑ (C-412/05 P, EU:C:2007:252, σκέψη 40), καθώς και της 6ης Μαρτίου 2001, Connolly κατά Επιτροπής (C-274/99 P, EU:C:2001:127, σκέψεις 34 έως 36).

44. Η Mast-Jägermeister παραγνωρίζει ωστόσο το γεγονός ότι και το σύστημα της προτεραιότητας κατόπιν καταχωρίσεως που καθιερώνει η Σύμβαση των Παρισίων, το οποίο εμφανίζει ορισμένες ομοιότητες με τη γνωστή αρχή του δικαίου της Ένωσης περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως, επιτρέπει στο κράτος καταχωρίσεως να απαιτεί την απολύτως ευκρινή αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος.

45. Και τούτο διότι, όπως προέβαλε το EUIPO, από το άρθρο 4, τμήμα Α, παράγραφος 2, της Συμβάσεως των Παρισίων και από το άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα συνάγεται ότι η αίτηση καταχωρίσεως θεωρείται ότι θεμελιώνει δικαίωμα προτεραιότητας όταν βάσει της εκάστοτε *εσωτερικής νομοθεσίας* του κράτους καταχωρίσεως αυτή ισοδυναμεί με νομότυπη εθνική καταχώριση. Αυτό σημαίνει ότι κάθε έννομη τάξη, ιδίως το δίκαιο της Ένωσης, είναι ελεύθερη να ορίζει χωρίς περιορισμούς συγκεκριμένες απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληροί μια νομότυπη αίτηση καταχωρίσεως.

46. Βεβαίως, το άρθρο 4, τμήμα Α, παράγραφος 3, της Συμβάσεως των Παρισίων και το άρθρο 41, παράγραφος 3, του κανονισμού για τα σχέδια και τα υποδείγματα φαίνεται να περιορίζουν το περιθώριο του κράτους καταχωρίσεως να εισάγει κανόνες. Πράγματι, βάσει των διατάξεων αυτών, νοείται ως σύμφωνη προς την εθνική νομοθεσία κάθε κατάθεση η οποία πληροί το κριτήριο του καθορισμού της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως στην οικεία χώρα. Εντούτοις, ακόμη και όταν περιορίζεται με τον τρόπο αυτόν η αρμοδιότητα του κράτους καταχωρίσεως να εισάγει κανόνες, πρέπει να του επιτρέπεται να απαιτεί την απολύτως ευκρινή αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος προκειμένου να κάνει δεκτή μια συνάδουσα προς τη νομοθεσία του κατάθεση. Πράγματι, στην περίπτωση μη ευκρινούς αναπαραστάσεως δεν θα ήταν σαφές ποιο ακριβώς σχέδιο ή υπόδειγμα αφορά η κατάθεση.

47. Απεναντίας, η ρύθμιση κατά την οποία είναι αδιάφορη η μετέπειτα τύχη της αιτήσεως καταχωρίσεως αφορά κυρίως *άλλες έννομες τάξεις*, στις οποίες είναι πιθανό η προτεραιότητα της αιτήσεως καταχωρίσεως να ζητηθεί μεταγενέστερα. Αυτές οι έννομες τάξεις δεν πρέπει, σε σχέση με αίτηση που έχει γίνει δεκτή στο κράτος καταχωρίσεως, να θέτουν περαιτέρω προϋποθέσεις, παραδείγματος χάριν να απαιτούν επιτυχή κατάθεση.

48. Επομένως, ούτε η λειτουργία που επιτελεί η αίτηση καταχωρίσεως για την θεμελίωση δικαιώματος προτεραιότητας δεν αποκλείει κατ' ανάγκην την ευκρίνεια της απεικονίσεως του σχεδίου ή υποδείγματος από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα.

– Επί του σκοπού της αιτήσεως καταχωρίσεως

49. Ο σκοπός της αιτήσεως καταχωρίσεως συνεπάγεται ωστόσο την αναγκαιότητα μιας απολύτως ευκρινούς αναπαραστάσεως του σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

50. Το Γενικό Δικαστήριο στηρίζεται συναφώς σε δύο αποφάσεις του Δικαστηρίου που αφορούν υποθέσεις σημάτων. Στις εν λόγω αποφάσεις το Δικαστήριο τόνισε ότι η καταχώριση και η αίτηση καταχωρίσεως ενός σήματος πρέπει να δίνουν τη δυνατότητα στα γραφεία σημάτων και στους τρίτους να γνωρίζουν με σαφήνεια ποια σήματα αφορά η αίτηση[10].

51. Όσον αφορά την αίτηση καταχωρίσεως σήματος, ο νομοθέτης ενσωμάτωσε εν τω μεταξύ τα ανωτέρω στο άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και στο άρθρο 4, στοιχείο β', του κανονισμού για το σήμα. Βάσει των διατάξεων αυτών, πρέπει η αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να περιλαμβάνει αναπαράσταση του σήματος, η οποία να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές και

10 Αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748, σκέψεις 48 έως 52), και της 19ης Ιουνίου 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361, σκέψεις 46 έως 48).

στο κοινό να προσδιορίζουν με ακρίβεια και σαφήνεια το αντικείμενο της προστασίας του δικαιούχου ενός τέτοιου σήματος. Η ιδέα αυτή δεν είχε εκφραστεί ακόμη με τόση σαφήνεια στις προηγούμενες εκδόσεις του κανονισμού για το σήμα [11] και με την ευκαιρία της διευρύνσεως του πεδίου των σημείων που μπορούν να αποτελέσουν σήμα διατυπώθηκε σαφέστερα [12].

52. Στις ανωτέρω αποφάσεις το Δικαστήριο δεν εξέτασε την ιδιαίτερη λειτουργία της αιτήσεως καταχωρίσεως και της ημερομηνίας καταχωρίσεως, μολονότι, όσον αφορά το δίκαιο των σημάτων, υπάρχει στο άρθρο 34 του κανονισμού για το σήμα [13] αντίστοιχη διάταξη ως προς το δικαίωμα προτεραιότητας.

53. Εντούτοις, η επιχειρηματολογία του Δικαστηρίου είναι πειστική και μπορεί χωρίς πρόβλημα να εφαρμοστεί στο σχέδιο ή υπόδειγμα.

54. Βεβαίως, αληθεύει ότι οι διαδικασίες για τα σχέδια ή υποδείγματα και οι διαδικασίες για τα σήματα όσον αφορά την έκταση του ελέγχου του EUIPO ως προς το περιεχόμενο διαφέρουν σημαντικά. Πριν από την καταχώριση ενός σήματος το EUIPO πρέπει να εξετάζει τους απόλυτους και, ενδεχομένως, τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου. Αντιθέτως, η εξέταση του περιεχομένου ενός σχεδίου ή υποδείγματος κατά τη διαδικασία καταχωρίσεως, σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια ή υποδείγματα εξαντλείται στο κατά πόσον αυτό ανταποκρίνεται στο ορισμό του άρθρου 3, στοιχείο α′, ήτοι στην εικόνα που παρουσιάζει το προϊόν, και κατά πόσον σέβεται τη δημόσια τάξη καθώς και τα χρηστά ήθη. Τούτο όμως δεν αποκλείει από τη διαδικασία για τα σχέδια και υποδείγματα τη διενέργεια από το EUIPO μιας ελάχιστης εξετάσεως της σαφήνειας του περιεχομένου της αιτήσεως καταχωρίσεως.

55. Και τούτο διότι, *πρώτον*, λαμβανομένου ακριβώς υπόψη του δικαιώματος προτεραιότητας που γεννάται με την αίτηση καταχωρίσεως, επιβάλλεται η ευκρίνεια της αναπαραστάσεως. Η προτεραιότητα θα έπρεπε δηλαδή να ισχύει μόνο για το σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο πράγματι καταχωρίστηκε [14]. Μια ασαφής αίτηση καταχωρίσεως –σε αντίθεση προς την ερμηνεία της Mast-Jägermeister– δεν θα απέβαινε οπωσδήποτε σε βάρος του αιτούντος, ενώ ταυτόχρονα θα δημιουργούσε τον κίνδυνο μιας πέραν του αναγκαίου μέτρου προστασίας της προτεραιότητας.

56. Ήδη εκ του λόγου αυτού, *δεύτερον*, πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός της Mast-Jägermeister ότι το προβαλλόμενο ελάττωμα δεν αφορά την ευκρινή παρουσίαση του αντικειμένου του οποίου ζητείται η προστασία, αλλά την έκταση της προστασίας, η οποία όμως δεν αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας της αιτήσεως καταχωρίσεως, αλλά θα μπορούσε να διευκρινιστεί μόνο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας επί παραβάσει.

57. Σε μια διαδικασία επί παραβάσει θα είναι μεν αναγκαίο να συναχθεί από την αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος η έκταση της προστασίας του σχεδίου ή υποδείγματος λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 10 και 19 του σχετικού κανονισμού, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η ευκρίνεια της αναπαραστάσεως δεν ασκεί ουσιώδη επιρροή στο στάδιο της διαδικασίας υποβολής αιτήσεως καταχωρίσεως.

11 Βλ. αντιστοίχως άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), και κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

12 Βλ. αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21).

13 Πλέον κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

14 Όσον αφορά το δικαίωμα επί του σήματος, απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2001, Signal Communications κατά ΓΕΕΑ (T-128/99, EU:T:2001:266, σκέψη 45).

58. Θα ήταν προτιμότερο η διαδικασία υποβολής αιτήσεως καταχωρίσεως –ακόμη και ανεξάρτητα από το δικαίωμα προτεραιότητας– να παρέχει τουλάχιστον την ελάχιστη προστασία όσον αφορά ασαφείς αιτήσεις καταχωρίσεως έναντι άλλων συμμετεχόντων στην αγορά, έτσι ώστε οι τελευταίοι να μην εκτίθενται άνευ λόγου στον κίνδυνο να πρέπει να προσφύγουν στο Γενικό Δικαστήριο κατά του εκάστοτε αιτούντος ερίζοντας ως προς την προστασία της ασαφούς αιτήσεως καταχωρίσεως [15].

59. Επίσης, *τρίτον*, δικαίως το EUIPO υπογραμμίζει ότι και οι αρχές καταχωρίσεως για τις εξετάσεις που διενεργούν χρειάζονται μια σαφή και απολύτως ευκρινή αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος [16].

60. Ενδεχομένως άλλες έννομες τάξεις, στο πλαίσιο αυτό, να είναι πιο επιεικείς όσον αφορά την αναγνώριση της καταχωρίσεως, διατηρούν δε σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συμβάσεως των Παρισίων την ευχέρεια να το πράξουν. Εντούτοις, δεν επιβάλλεται οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης να είναι το ίδιο επιεικείς.

– Επί της σειράς εξετάσεως

61. Επί της ουσίας, οι αντιρρήσεις της Mast-Jägermeister κατά της σειράς εξετάσεως, τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο εκθέτει στις σκέψεις 35 και 36 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως είναι πιο πειστικές. Στις εν λόγω σκέψεις, το Γενικό Δικαστήριο ζητεί καταρχάς τη διενέργεια εξετάσεως σχετικά με το κατά πόσον υποβλήθηκε, γενικά, σχέδιο ή υπόδειγμα και αν αυτό αντιβαίνει στη δημόσια τάξη και στα χρηστά ήθη, προτού εξεταστούν οι προϋποθέσεις του άρθρου 36 του κανονισμού για τα σχέδια ή υποδείγματα οι οποίες έχουν περισσότερο τυπικό χαρακτήρα.

62. Ιδίως τυχόν εξέταση της συμβατότητας του σχεδίου ή υποδείγματος με τη δημόσια τάξη και με τα χρηστά ήθη θα έβαινε πέραν του καθορισμού της ημερομηνίας καταχωρίσεως σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 1, και το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια και τα υποδείγματα. Ακόμη και πρακτικά θα ήταν δύσκολο να εξεταστεί εάν υποβλήθηκε ορισμένο σχέδιο ή υπόδειγμα, καθώς και εάν είναι συμβατό με τη δημόσια τάξη και με τα χρηστά ήθη, όταν η αναπαράστασή του δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των ποιοτικών κριτηρίων του άρθρου 36, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια ή υποδείγματα.

63. Τελικά, όμως, το ζήτημα αυτό δεν ασκεί επιρροή επί της αποφάσεως επί της παρούσας διαφοράς, διότι αυτές οι εισαγωγικές εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου δεν αποτελούν βάση για την απόφασή του οπότε το επιχείρημα αυτό προβάλλεται αλυσιτελώς [17].

– Επί της ευκρίνειας της αναπαραστάσεως

64. Εφόσον η Mast-Jägermeister επιμένει τελικά ότι στην παρούσα υπόθεση η υποβληθείσα αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος είναι επαρκώς σαφής, θα πρέπει να υπενθυμίσω ότι η αίτηση αναιρέσεως βάσει του άρθρου 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 58, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Το Γενικό Δικαστήριο είναι μόνο αρμόδιο να προβαίνει στην εξακρίβωση και εκτίμηση των κρίσιμων

15 Βλ. αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748, σκέψη 51), και της 19ης Ιουνίου 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361, σκέψη 48).

16 Απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Sieckmann (C-273/00, EU:C:2002:748, σκέψη 50), και της 19ης Ιουνίου 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361, σκέψη 47).

17 Βλ. απόφαση της 2ας Ιουνίου 1994, de Compte κατά Κοινοβουλίου (C-326/91 P, EU:C:1994:218, σκέψη 94), και διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 2017, Universal Protein Supplements κατά EUIPO (C-485/16 P, EU:C:2017:72)

πραγματικών περιστατικών, καθώς και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Η εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά, συνεπώς, υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως [18].

65. Το κατά πόσον η κατατεθείσα αναπαράσταση παρά τις φιάλες που απεικονίζονται δίπλα στο σχέδιο ή υπόδειγμα που αφορά το κύπελλο, είναι αρκούντως σαφής, αποτελεί πραγματικό ζήτημα. Δεν προβάλλονται σχετικοί ισχυρισμοί ούτε προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο κατά την εξέταση αυτού του ζητήματος παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα αυτά είναι απαράδεκτα.

– Πρόταση

66. Κατόπιν όλων των ανωτέρω σημείων, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη ότι η ευκρίνεια της απεικονίσεως του σχεδίου ή υποδείγματος αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως σύμφωνα με το άρθρο 38, παράγραφος 1, και το άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα. Η αίτηση αναιρέσεως πρέπει επομένως να απορριφθεί κυρίως ως αβάσιμη και κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη.

VI. Επί των δικαστικών εξόδων

67. Βάσει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οσάκις η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

68. Δεδομένου ότι η Mast-Jägermeister ηττήθηκε και το EUIPO έχει υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει η αναιρεσείουσα να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

VII. Πρόταση

69. Επομένως, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως ακολούθως:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη Mast-Jägermeister SE στα δικαστικά έξοδα.

18 Αποφάσεις της 7ης Οκτωβρίου 2004, Mag Instrument κατά ΓΕΑΑ (C-136/02 P, EU:C:2004:592, σκέψη 39), και της 26ης Ιουλίου 2017, Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen κατά EUIPO (C-471/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:602, σκέψη 34), καθώς και διάταξη της 17ης Ιουλίου 2014, Kastenholz κατά ΓΕΑΑ (C-435/13 P, EU:C:2014:2124, σκέψη 33).